

Fortsættelse af første Behandling af:

Forslag til Finanslov for Finansaaret fra
1. April 1911 til 31. Marts 1912.

Mødet hævet Kl. 4¹⁰.

14de Møde.

Mandag den 24. Oktober, Kl. 1.

Formanden: Ved Folketingsmanden for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds (J. C. Christensen) er modtaget 4 Andragender fra Bestyrelsen for „Almindeligt dansk Præstekonvent“ om 1) Sjællands Stifts snarlige Deling ved Oprettelse af et Københavns Stift, 2) Tilskud til Afholdelse af videnskabelige Kursus for Præster, 3) en Bevilling til Rejseunderstøttelse for Præster, som agte at studere Kirkeliv og kirkeligt Arbejde i Udlandet, og 4) om Afløsning af Accidensofret i Folkekirken.

De tre førstnævnte Andragender ville til sin Tid blive tilstillede Finansudvalget, det sidstnævnte Udvalget for Andragender.

Ved Folketingsmanden for Sorø Amts 3die Valgkreds (H. Neergaard) er modtaget et Andragende fra Fotograf R. H. Hyldgaard i Slagelse om Foretagelse af en Undersøgelse af Politimyndighedernes Optræden overfor ham ved en given Lejlighed og om eventuel Erstatning.

Ved Folketingsmanden for Københavns 9de Valgkreds (Chr. Hansen) er modtaget et Andragende fra pensioneret Civilarbejder fra Tøjhusmagasinerne Carl Holger Petersen om en aarlig Understøttelse.

Ved Folketingsmanden for Ribe Amts 2den Valgkreds (Slebsager) er modtaget et Andragende fra fhv. Landmand Hans Nielsen af Tømmerby Mark ved Bramminge om en aarlig Understøttelse.

Disse Andragender ville til sin Tid blive tilstillede Finansudvalget.

†

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1911 til 31. Marts 1912.

Forhandlingen genoptoges.

Justitsministeren (Bülow): Det ærede Medlem for Sorø Amts 1ste Valgkreds (Zahle), min ærede Forgænger i Embedet, forespurgte mig om min Stilling til Retsreformen. Han tilbød mig enhver Hjælp til „at reformere vort Retsvæsen paa det bestaaende Grundlag, ogsaa naturligvis gennem langt mere vidtgaaende Foranstaltninger, gennem Foranstaltninger, der have Indførelsen af Grundlovens Løfteparagraffer som Endemaal“. Loven om Rettens Pleje er jo vedtagen af Rigsdagen to Gange; først blev den i Aaret 1908 vedtagen af Rigsdagen og derefter stadfæstet af Kongen, saa blev den paa ny forelagt den lovgivende Forsamling, vedtagen der og stadfæstet af Kongen den 26. Marts 1909. Det er den, som det ærede Medlem nu tilbyder mig enhver Hjælp til at faa ud af Verden; han gaar endog saa vidt i sin Hjælp, at han vil hjælpe mig dertil ved et ganske grundlovsstridigt Middel, en Dagsorden, skønt han vel maa vide, at en vedtagen og stadfæstet Lov kun paa een Maade kan bringes ud af Verden, nemlig ved en ny Lov. Nu tager jeg naturligvis paa ethvert Omraade, ogsaa saglige, imod enhver Hjælp, der tilbydes mig af ethvert Medlem af det høje Ting, og selvfølgelig med Tak; men i den foreliggende Sag tror jeg, der er en saadan Modstrid mellem min højtærede Forgængers Stilling og min, at der ingen Hjælp vil blive ydet mig fra hans Side, medmindre han forandrer sit Standpunkt.

Jeg maa begynde med at bemærke, at jeg ikke forstaar min ærede Forgængers Standpunkt. Han udtalte, at han vilde hjælpe til at reformere vort Retsvæsen paa det bestaaende Grundlag, men dog saaledes, at man ved Forandringer og Reformers havde Grundlovens Løfteparagraffer som Endemaal. Men nu er Forholdet det, at der er en saadan Modstrid mellem den Retsplejeordning, vi have i Øjeblikket her i Landet, og den, som omtales og stilles i Udsigt i Grundloven, at der i Virkeligheden ikke kan være Tale om ved Forbedringer af den førstnævnte at naa til Opfyldelse af Grundlovens Fordringer. Det har sikkert ogsaa den grundlovgivende Forsamling haft for Øje, thi ellers vilde den